

σμένον ἢ μή, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ δίκαιά των καὶ νὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ τὰ ἀτοπήματα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ πηγάσουν ἐκ τούτου.

ΙΔ'. Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησε ὥστε καθεὶς νὰ ὑποθηκάζῃ τὸ κτῆμα του ὅποιος θέλει, εἴτε δημοσίως εἴτε κρυφίως διὰ μαρτύρων· ἐὰν τινὰς ὑποθηκάσῃ ἀλλότριον κτῆμα καὶ αὐτὸ γνωρισθῇ, τότε καταδιώκεται παρὰ τοῦ κυρίου κατὰ τὸν νόμον. Ἐὰν τινὸς ὑποθηκάσῃ κτῆμα ἀκίνητον διὰ προθεσμίας καὶ ὁ ὑποθηκὼν δὲν ἐπαναλάβει τὸ ὑποθηκασμένον εἰς τὴν προθεσμίαν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ἡ ὑποθήκη αὕτη πίπτει βιβλίον δημόσιον διὰ τὰς ὑποθήκας δὲν ὑπάρχει.

15. Ὁ Νόμος συγχωρεῖ τὴν ὑποθήκην εἰς κινητὰ καὶ εἰς ἀκίνητα κτήματα χωρὶς διάκρισιν.

ΙΕ'. Ἡ συνήθεια ὑποθηκάζει ὅλα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα χωρὶς διακρίσεως κατὰ νόμον.

16. Ὁ Νόμος διακρίνει πλῆθος προνομίων, δηλ. δάνεια τὰ ὁποῖα δίδουν εἰς τοὺς δανειστὰς τὸ δικαίωμα νὰ προτιμῶνται τῶν ἄλλων, τοιαῦτα προνόμια ἔχουσι π.χ. αἱ ὑπανδροὶ γυναῖκες ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν συζύγων των διὰ τὴν προίκαν των, τὰ ἀνήλικα καὶ ἀνίκανα ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐπιτρόπου, οἱ προμηθεύσαντες χρήματα διὰ τὴν ἀγορὰν τινὸς ἀκινήτου, τὸ Κράτος ἐπὶ τῶν συνακτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν διαχειριστῶν.

ΙΣΤ'. Ἡ συνήθεια ἐπεκράτησε, ὅτι προνόμιον δανείου εἰς ἄλλον νὰ μὴν δίδεται εἰ μὴ εἰς τὴν προίκα τῆς γυναικός, καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα, τοὺς δὲ ἄλλους δανειστὰς θεωρεῖ ἐξ ἴσου.

Ἡ Εὐπειθεστάτη Δημογεροντία Καλαμῶν

Π. Α. Λογοθέτης

(Τ.Σ.) Ἰωαν. Ψάλτης

Πγος Ἰω. Κυριακὸς

24. ΝΗΣΙΟΝ

Ἀριθ. πρ. 690

ἀρ. 1025

Πρὸς τὴν Σ. Γραμ. τῆς Δικαιοσύνης

Ἡ Δημογεροντία καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης Νησίου

Ἐλ. τὴν 27 Δεκ. 1833

Ἀρ. Πρ. 2362

Ἀναφέρομεν ὅτι λαβόντες πρὸ δύο σχεδὸν ἡδὴ μηνῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1133 ἔγγραφον τῆς Σ. ταύτης Γραμ. δὲν ἀπεκρίθημεν ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, ἀναμένοντες

να εὐρεθῇ ἢ ἀρμόδιος εὐκαιρία, να συναχθῶσι καὶ οἱ εἰδημονέστεροι τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ να συνεδριάσωμεν ἐπομένως, καὶ συσκευθέντες να ἀποκριθῶμεν περὶ τούτων τῶν ζητημάτων τακτικῶς ὡς διατατιόμεθα, μόλις σήμερον ἐγένετο ἡ συνέλευσις αὕτη, καὶ ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθησαν τὰ ζητήματα ἅπαντα ἐπ' ἀκροάσει πάντων, ἐνεκρίθη ν' ἀποκριθῶμεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας αὐτὴν ἦτον Δικαστὴς ὁ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκρίνοντο ἅπαντες οἱ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσίν του Χριστιανοί, καὶ εἰς καθ' ἐμπιπτοῦσαν ὑπόθεσιν ἔκρινεν ἡ Πατριερότης του, συνεδριάζοντων καὶ τῶν προεσιώτων τῆς πόλεώς μας, κατὰ τὴν ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὥστε, ἐκτὸς τῶν ὅσων διαλαμβάνει ὁ Νόμος αὐτός, δὲν ὑπάρχει μῆτε συνήθεια ἄλλη, μῆτε ἔθιμα ἰδιαίτερα εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας αὐτὴν διὰ να φανερώσωμεν ὅθεν μένομεν μ' ὅλον τὸ προσῆκον Σέβας.

Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1833

Οἱ Δημογέροντες καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης Νησίου

Ἐν Νησίῳ

Κ. Καλαμαριώτης

(Τ.Σ.) Κ. Νικολάου

(Τ.Σ.) π. μιχαλακόπουλος

Α. Βρετὸς

25. ΜΕΘΩΝΗ

Ἀριθ. 111

Τὴν 4 9/βρίου 1833

Ἀρ. Πρ. 1776

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐλάβομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον τῆς γραμματείας ταύτης ὁμοῦ καὶ τὰ ἐσωκλεισθέντα ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν ἐπιτροπείαν, τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, τὴν νομὴν, τὴν κυριότητα, τὰς δουλείας, τὰ προνόμια καὶ τὰς ὑποθήκας, καὶ ἀπαντῶμεν ὡς ἀκολούθως πρὸς ἕν ἕκαστον τῶν ζητημάτων τούτων.

Περὶ ἐπιτροπείας

1.

Καμμία συνήθεια δὲν ὑπάρχει ἀπαιτοῦσα να ἀμοίβωνται οἱ ἐπίτροποι, παρὲς ἂν τοῦτο ἤθελε συμφωνηθῇ.

2.

Ἡ συνήθεια ἀκολουθεῖ κατὰ γράμμα τὸν νόμον τοῦτον καὶ δὲν ἀντίκειται παντελῶς εἰς τὸν διορισμὸν ἑνὸς μόνου ἐπιτρόπου, ἂν ἐκ τούτου πρόκειται προφανῆς ὠφέλεια εἰς τὰ ἀνήλικα.

